

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Demokrasi için Birlik İnisiyatifi'nin raporuna göre, referandum yayınlarında 'Evet' 485 saat anlatılırken 'Hayır'a 45,5 saat süre ayrıldı.

Başbakan Yardımcısı Numan Kurtulmuş, "Her 'Hayır' diyene teröristtir demiyoruz" dedi.

Ankara'da 'Hayır' bildirisi dağıtanlara polisin "Evet' dağıtıyorsanız dağıtın ama 'Hayır' dağıtamazsınız" dediği görüntüler ortaya çıktı.

Siyasilerin 'Hayır' diyecek vatandaşları hedef alan söylemleri devam ederken; 'Hayır' propagandası yapanlara tehdit, hakaret ve saldırıya varan baskılar gerçekleşiyor.

2014 seçimleriyle gelen AKP'li Düzce Belediye Başkanı, 9 akrabasını belediyede üst düzey görevlere atadı.

Gezici Araştırma Başkanı Murat Gezici, AKP seçmeninin yüzde 52,6'sının anayasa değişikliğinden habersiz olduğunu söyledi.

Siyasi krizin ardından Petrol Ofisi, Hollandalı Vitol Group'a satıldı.

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Berat Albayrak, bütün vatan hainlerinin 'Hayır' diyeceğini savundu.

Güldüğümüzler

* Gözünüzü seveyim, bulduğunuz tuhaf şeyleri bana (@kaansezyum) menşinlayın. Delilik yalnız çekilmiyor.

Görgüsüzlük yükleniyor...

BBC 2'de Türkiye'yi anlatan bir belgesel serisi başladı. İlk bölümde İstanbul'da Ali Aaaoglu'nun ortamına gidiyorlar. Ortam nezih. Milyarlık insanlar etrafta. Ali reyiz BBC muhabirini alıyor, eve sokuyor. Çocuk evin içindeki ayakkabıları, çantaları görünce soruyor "Bunlar sizin mi?", Aaaoglu, utanmıyor, sıkılmıyor cevabı veriyor "Hayır ama onları kullananlar benim malım" diyebiliyor. Evindeki kadınlardan bahsediyor... Nasıl olsa zengin. Aaaoglu yetmiyor İngiliz'e arada ne kadar güçlü, ne kadar süperonik bir insan olduğunu anlatmak için "Kuveyt kraliçesine s*ktir git dedim" diyor. Aynen böyle de diyor. Neden bizim tv'lerde böyle konuşmuyor Ali Bey acaba? "Nasıl olsa yayınlanmaz" diye mi düşünüp de bizdeki canlı yayınlarda kralicelere filan sktiri çekmiyor. Neyse ki yerli ortamında iktidarla kol kola. İşte iyi ahlak. Gerçek zenginlik bence güç sahibine yakın olmak. Aaaoglu bize hayatı özet geçiyor. Son olarak bir de "İngiltere ekonomisi sayemde kalkıyor" diye İngiliz'e de azının payını veriyor. Çok fazla Ros Roys'u var, o yüzdenmiş. Betona tapan çok kazanıyor ama çok da kaybediyor be Altan.

Demokrağgisi dediler geldik

Amcalar görüntüde. Referandum için kampanya tanıtımı yapan insanlar var görüntülerde. Sağ olsun memur beyler geliyor ve ekibe şu güzel sözleri fısıldıyor "Evet dağıtıyorsanız dağıtın ama 'Hayır' dağıtamazsınız"... Devletimize binlerce kez şükürler olsun, her kesime nasıl eşit, nasıl adil. Gözlerim yaşarmadı, monitör soğan koktu.

İstikrar göklerde

Şu aralar refo dolayısıyla her kanalda "Evet" in süper bi şey olduğu anlatılıyor ama neden süper olduğunu kimse soramıyor. Kimse demiyor ki "Abisi, 15 yıldır iktidardasınız, çift başlık filan da yok sizin ortamda, kimin kimi yönettiği, idaret ettiği net, bir de gelip hala 'istikrar' olacak" diyorsunuz. İstikrar 15 yılda sağlayamadım bbcim.

Tornistanla ilerlemek...

Ya tek tek yazmaktan sıkıldım, adamlar her dediklerini yalanlamaktan bıkmadı. Böyle bir ekip var. Hata yaptı mı "Qandırıldıqq" diyor, hesap vermek gerekirse "Allah affetsin" diyor. Bir dediğini ertesi gün tersliyor. Oy kullanacak vatandaşları terörö olmakla tehdit eder gibi bi şeyler diyor, sonra diğer çıkıyor "Ya öyle değil ama yhaa" gibi bi şey diyor... Rusya'ya atarlanılıyor, sonra "Ya iki

ülke arasında ememe meme" çekiliyor. Öüne gelene "Nazi" deniliyor, laf bol, ama "Yaptırım düşünmüyör" deniliyor başka bir gün başka bir yerde. Yani tutarlılık desen yok, tutarsızlık var net. Belki istedikleri istikrar "Tutarsızlıkta istikrardır". Bilmiyorum, lütfen siz biliyor olun. Zaten papaz olmadığımız ülke kalmadı. Norveç de akıllı olsun lütfen.

ARKADAŞLAR HEPİNİZİ MAL OLARAK GÖRÜYÖRÜM ŞU ANDA

Silinmeyen fotoğraflar

Diyarbakır'da bir genç hayatını kaybetti. Nedense devletin kurumlarının açıklamalarıyla bir şekilde olay anı görüntüleri tutmadı. Ama kimse bir şey diyemiyor. Üzerine bir de güzel bir şekilde basın yasağı geldi ki, iyice bi susalım, kendimizi dinleyelim. İnsanız biz, yaşayalım, yaşatalım. Sevelim sevillelim. Hatalıysak da hatamızla yüzleşelim. En azından bi yüzleşsek belki hatamızdan ders alınız. Keşke alabilsek.

Teğet Devlet

Bahçeli Reyiz'e bi şeyler oldu. Böyle akı ykannmış gibi bir gün aniden kalkıp "Ya ben önceden ne dediğimi hatırlamıyorum, o yüzden şu anda tam tersini söylüyorum" diyerek yılın en stilize dönüşlerinden birini yaptıktan sonra iyice bi kendinden geçti. Arada sitemli şiir ya da atarlı ergen tadında tivitler atıyor. Partisinin tabanıyla arasında bi mesafeler. Nedense eski ağırlığı gitti. Devlet bey, az önce "Hayatta olmaz" dediği başkanlığı neden istemeye başladı bilemiyorum. Bilen kesin vardır değil mi? Böyle soruların cevaplarını çok merak ediyorum.

Kurtulamayış...

Numi reyiz de güzel bi geçmişe sahip. Bulunduğu noktaya tırmaklarıyla geldi valla helal olsun. Olsun ama Numi reyiz acaba bu açıklamaları yaptıktan sonra gece rahat uyuyabiliyor mu? Sonuçta başbakan yardımcısı. Yani boş bi görev değildir diye düşünüyorum. Yoksa bomboş bi iş mi? Yoksa hiçbir şeyi takmıyorlar, sadece kendilerini kurtarmak için bi takım işler mi yapıyorlar? Yoksa vatandaşları filan zerre düşündükleri yok mu? Yoksa hepimizin aklıyla ya da mantığıyla dalga mı ge-

'Bonzaili mangal'da ilginç ifade: 'Oku bizi anne çarpılıyor'

Kekik sandığı sarımsaklı soslu 'bonzaili' ete serpiştirilerek yediren ve bir yalınanın ülmesine neden olan Ayşel K. olay anını, "Eti yiyen fenalaştı. Oğlum 'oku bizi anne çarpılıyor' dedi. Sonra ben de yare döğün" sözleriyle anlattı.

Hayırcılarda son durum...

Hayır diyecekler bu hafta: Darbeci, bölücü, terörözt, PKK sevici, vatan haini filan ilan edildi... Evet diyenler pırlanta. Zaten pırlantada KDV biliyorsunuz %0... Bol sıfırlı bakanlarımıza sevgiler.

DOKTOR "NE DERSEN DE" DEDİ

Tarafsızlık ve devlet kaynakları

Dükkanın başına gelirken tarafsız olacağına namusu ve şerefi üzerine yemin ediliyor. Tamam yemin edildi. sonra naapıyoruz? Ya bırak sonrasını... Sen tarafsız marafsız ne demek istiyorsun? Ya tarafsın ya bertaraf.

Şimdi de şöyle bir mevzu çıktı, amirimiz biliyorsunuz her gün başka bir açılışa "Evet" propaganda yapıyor. Tarafsızlık bunu gerektirir. Geçen gün de "Fesih yetkisi nerede var, gösterin" dedi. Desin, yarasın... Ama Pırlanta Partinin referandum kitapçığı bu durumu yalanladı. Çünkü kitapçıkta "Cumhurbaşkanı dilediği zaman fesih yetkisini tek başına kullanabilir" ifadeleri yer alıyor... Bir de arada "Bunu gösterin görevi bırakayım"lar filan

Referandum özetler

İşim gereği ve mal olduğum için Nisan'da oylanacak teklifi

inceledim. Değiştirilecek maddelere bakıyorum. Neredeyse insanca yaşam, insan hakları, çalışan hakları, gençler, kadınlar için hiçbir şey yok. Zaten yok da... Ya dedim tamam daha temel mevzular değiştiriliyor. Bir yaklaşımdır bu, diğer olaylar sonrasında gelir. Ama mevzuyu okudukça şunu gördüm. Bütün bu mevzu sanki şu anda iktidar kimdeyse, artık bakanı olur, osu busu olur. Önümüzdeki yıllarda, hatta hayatlarının sonuna kadar hiçbir şeyden yargılanamayacak bir konuma geliyor. Sanki bütün bu değişim isteği aslında uzun vadede "Ya başımıza bi şey gelmesin, burada da uzun süre takılalım" havasında. Tamam, yargı bağımsızlığı vb tamamen cacığa bağlıyor. İşte bütün bu kararlar aslında bir şeyleri çok uzun süre korumak, bi şeyere hiçbir zaman dokunulmaması için yapılıyor gibi. Yani anahtarı verdiniz arkadaşınıza, arkadaşınız geldi artık arkadaşınızın size "Abi ben senden ödünç aldığım arabayı kırdım" bile demesine gerek yok. Hani "Nerede araba?", "Ne oldu?" bile diyemiyorsunuz arkadaşınıza. Arkadaşınız sonraki gün gelip yeni arabanızı da alıyor, onu da çarpıyor ya da satıyor. Bilemiyorsunuz. Çünkü bilmeye gerek yok. Arkadaşınız bütün bu olanlar sırasında sizin en yakın arkadaşınız olduğunu söylüyor bir de...

Bu kişisel görüşüm. siz de okuyun, kendi kararınızı verin. P

İFADE ÖZGÜRLÜĞÜNÜ YANLIŞ ANLAMAK

LAM BAK

Solmaz Baruter

SU SÜMÜĞÜ TERFİ ALDIĞIM
ZAMAN YAPIŞTIRMISTIM NİRGÜL... SU BÜYÜK
TOPAK SÜMÜĞÜ DE MÜŞTERİLERLE KONUŞURKEN
YAPIŞTIRMISTIM... BAYAA BÜYÜKMÜŞ
DEĞİL Mİ?

öööGGG!

LAN! LAN!
KAÇMAYIN
PUŞTLAR!

HERKESİN
EVİNDE BÖCEK,
FARE FİLAN
OLURKEN, BU
NEDİR ALLAHIM
YA?!

ANNENLE BABANIN ARASINA
YATARAK KURTULACAĞINI MI SANDIN
PİÇ KURUSU?
NİGAAAA!!!

AAA, LAN
NİRETTİN, NİYE KADIN
GİBİ GYİNDİN LAN? TOP
MU OLDUN OĞLUM,
EHE EHE!..

GELEYİM Mİ
YANINA
NİRETTİN? EHE
EHE EHE!

SİTİRİP GİDER
MİSİNİZ ACİLEN!
KIRMIZI ŞAPKALI KIZ
GELMEK ÜZEREDİR...

EYET TAKİR
EDİYORUM, SAHİBİNE SADIK
HAYVANMIS AMA SALAKMIS
DA... ONU DA SEN YE
İSTERSEN...

MEZBAHA

HAY ANLINA
KOYM, BU DA
YETENEKLİ ÇIKTI...
BUNU DA
KEŞEMİYECEZ...
HEPSİNİ Bİ SİRKE
SATALIM.

SERKAN ALTUNİĞNE

SEVDİĞİM ŞEYLER:

Ota b.ka gülmek

Kendimi bildim bileli at gibi gülüyorum. Ota boka güldüğüm çok oldu. Bazen dışardan bakarsan "Mal lan bu" diyebileceğin kadar çok gülüyorum ki bu tespitinde haklı olma ihtimalin yüksek; yalan yok. Ama gülmek şahane bi şey lan. Mesela bir film izleyeceksem gülmek ihtimalimin yüksek olduğu bir film izlemeyi tercih ediyorum. Korku filmi izleyeceksem de akabinde izlerken yaptığım denyloluklara gülebileceğim bir film seçmeye çalışıyorum. Ya da bilimkurgu türünde bir film izleyeceksem de o filmin üzerine konuşurken gülebileceğim bir şeyler olması yine tercih sebebim oluyor. Düşen insan gördüm mü gülerim... Kendim düşünce de gülerim. Ulan uyuz oldum kendime yazarken... Tipine sıçıttım keline bak yaa... Bi de marifet gibi anlatıyo denyloluğunu...

Arkadaşlarım arasında en sevdiğilerim de beni en çok güldürenler ve benim en çok güldürebildiklerim oluyo genelde. Diyeceksin ki "Lan zaten öbür türlü

adamlarla ne arkadaşlık ediyosun?" Ama öyle değil... Bak bi düşün, kesin senin hayatında da beraber vakit geçirirken çok eğlenmediğin, paso sana dert anlatıp hayatını ve gününü affedersin s.kip atan insan vardır. Gelir sana kayının evine gelen haczi anlatır, yeğeninini sırtında çıkan çibani anlatır, memleketin ne kadar boka sardığını sanki sen bilmiyormuşçasına uzun uzun anlatır, ağzına sığar gider. Bu tip arkadaşları atsan atamıyorsun, satasan satamıyorsun. Bela gibi gelip yapışıyo yakana. Bir keresinde liseden beri görmediğim bi arkadaşımı gördüm. "Vay naaber?" dedim. Hıyar ağası 28 dakika lisedeki diğer arkadaşlarımızın işlerinin ne baktan olduğundan, kocalarının ya da karılarının ne fena insanlar çıktığından falan bahsetti. Kimi dolandırıcı olmuş, hapse girmiş beriki batmış öbürünün çocuğu gergedan gibiymiş. Hayatımı kararttı gitti yavaş affedersin. Şimdi ben bu hiyari neden seveyim? Onun yerine kendim gibi mal "zehehe zehehe" diye gülen adamları seviyorum. Misal; Kaan Sezyum. Tam bir geri zekâlı. Bir araya geldiğimizde IQ'ları iyice 4'e düşürüyoruz, günün nasıl geçtiğini anlamıyordum bile...

Bazen bu gülmek denyloluğum başıma iş açacak gibik oluyo ama bir şekilde ballı mıyım ne boksam artık yırtıyorum. Bir keresinde bir cenaze töreninde imam kekeme çıkmıştı. Yani tamam cenaze çok üzüntülüüz, kekemelik komik bir şey değil elbette

falan ama o ruh haliyle dururken imamın kekeme çıkması aşırı sinir bozucuydu. Benim de sinirlerim bozuldu haliyle ağlarken gülmeye başladım. Kimse de anlamasın diye iyice önüne kapandım. Rahat rahat gülemediğim için de dışardan bakınca iyice kafasını önüne bastırılmış omuzlarını oynata oynata ağlayan adam gibi görünüyorum. Sağdan soldan "Yazık keltos perişan oldu..." falan gibi yorumları duyunca iyice ölmeye raddesine geldim. "Ne bok yiycem lan?" diye düşünürken göz ucuyla yanıma doğru götün götün gelen bir arkadaşımı ve kuzenimi fark ettim. Aynı benim pozisyonda bana yanaştılar. Meğer onlar da gülyorlarmış. Koşarak çıktık camiden. Arkamızdan hâlâ "Yazık çocuklar bitti bitti..." diye yorum yapan insanlar vardı. Gidip güvenli bir uzaklıkta 15 dakika anıra anıra güldük geri döndük.

Bazen yolda yürürken de aklıma bi şeyler geliyor, gülüyorum. Karşımdan gelen insanlar da onlara gülümsüyorum zannedip selam veriyorlar. Yazık. Tabii bu dediğim Berlin'de oluyo. İstanbul'da karşıdan gelen adam gülsen "Ne var birader, hayırdır? Sikerün!" diye gelir ağzını eline verir adam. O yüzden genelde İstanbul'da aynı yukarıda anlattığım cenazedeki gibi davranıyorum. Sağdan soldan "Yazık ne biçim ağılyo keltos... Ayı gibi de adam kim bilir ne geldi başına?" diye yorum yapıyo insanlar. ☹

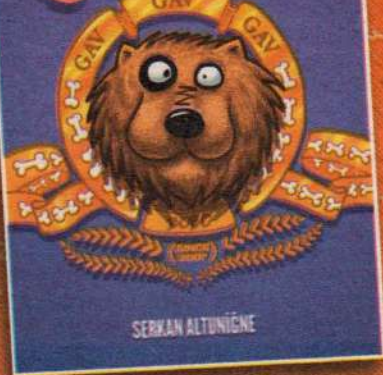
•DORUKTAN TURAN•

CIHAN TOPÇU

BOBO

BOBO KİTABI ÇIKTI!

SİPARİŞİ SENDEN, KARGOSU BİZDEN!

**BOBO'YU SATIN ALMAK İSTİYORSAN, *
INFO@KOMIKBURO.COM ADRESİNE SİPARİŞİNİ
GÖNDER, YURT İÇİNDE ÜCRETSİZ KARGO İLE
KİTABINI ADRESİNE GÖNDERELİM.**

* KİTAP FİYATI: 24.90 TL (KDV DAHİL)

CEBİMDEKİLER

Ucundan ufak ufak ısırılmaya başlanıp ardından hatır ve huter çoğu yenmiş, kenarları kalmış posalar zengin bir ömür. İyice dürülmüş küçücük fıçı içi bomboş beklentiler, aklı beş karış göklerde burgular atan hayaller. Çay, peynir, zeytin, simitten oluşan üç silahşörlerin kasa fişi. Yürek töpürüsüne asla hava almayacak biçimde sarılmış, her an kullanıma hazır pratiklikte ve dahi ilk günkü tazeliği koruyan kaybetme korkusu. Ağlayana mendil, gülene akşamsefası tohumu, deniz tutmasına keskin nane, bayılana kolonya, fırtına ve 9 bofor dalgalara "al beni al, en dipten al" diye yakarış. Üzülme zamanla geçer, nasip kısmet, hepimizin başına geliyor, elbet bir gün devran döner, hayat işte böyle bir şey, maalesef yapılacak hiçbir şey yok ve beşi benzeri birtakım osuruk teselliler. Göz kulak olmadığın ve bir anda yok olup giden bir yığın şeyin kıvrıntısı. Verip alınamayan borçlar, yenen sopalar, giren kazıklar, tutulmayan sözler, angajman kuralları çerçevesinde cevap niteliğinde verip tutamadığın sözler. "Yavrum dik otur, yavrum üşüteceksin, yavrum geç kalacaksın, yavrum kalk yerinde yat, yavrum, yine klozetin kenarlarına işemişsin sarhoş yavrum, yavrum hayli kırışmış sakalların"dan oluşan yaşlı bir yavruya ait dilek ve temenniler. Söz ve müziği bana ait kendi sesim ile binlerce kere edilmiş. Kaybetmenin milli marşı olan sinkaflı küfürler mayonu. İnsan seven bir sürü insana ait kıvrıntı. Deniz kabukları ile çekilmiş okyanus telgrafları. Bol miktarda yağmur bulutu, sonrasında killi toprak kokusu. Çöp kutusu bulamayınca cebe konmuş ama artık özerkliğini ilan etmiş, tarih yazacak kadar biriken bir alay çer ve çöp. Bir kişiden çalarsan hırsız, ama herkesten çalarsan zenginlik nişanesi, devletin sadık ve doğru bir vatandaşı olmanın karnesi ödemesi kesinlikle unutulacak faturalar. Alınan alışveriş listeleri ve onların ağzını oynatır gibi yapan "unutma sakın" not arkadaşları. Aynı kâğıdın arkasında isim yazılmış, asla ne olduğu da anımsanmayan "Ben Seyit, siz kimsiniz, niye yazmışım ki ben bu numeyu" diye aranacak hayalet telefon numaraları. Çeşitli kedi pıhlaması, kumru gugurdamasından, simitçil martıların kraklamasından oluşan bir potburi. Rakı içmek istenen, hesaba itiraz sonrası kavga çıkarıp mekânı birlikte dağıtacak canların sıralı listesi (Kaptan Kusto ve dalış ekibi, Mister No, Nasrettin Hoca, Küçük Prens, Uzun İhsan Efendi, 62'den tavşan "dolap"tan adam ve kimler kimler...) Bir sürü ip, sihirbaz Sermet Erkin'e parmak ısırtacak çeşitlilikte atılmış gemici düğümleri. Her düğümün bir harf ve noktalama işareti olması ve yan yana koyunca hiç bilmediğim bir dil ile ortaya çıkan mısralar. Sabaha karşı uyandıran sayıklamalar, uyanırken görülen rüyalar. Yaşarken

fark etmediğin; ama uykunun en derin yerindeki köseyi döndüğünde aniden üçü beşi aynı anda üzerine çullanan kâbuslar. "Bu anı daha önce yaşamıştım"ların kayıt edildiği, "o işi kesinlikle öyle yapma" deyip bildiğini okumanın netice ve skorunun işlendiği küçük bir not defteri. Geçmişte yaktığın, ama büyük bir inat hafızanın deniz kıyılarında hâlâ tütmekte olan, asla batmayan, üstelik her rüzgârla daha alaz alaz, içindekilerle avaz avaz yeniden şehvetle tutuşan o gemilerin alevleri. Laf bitmediğinde, derdin kulaklarından fışkırırken çaresiz ve ılık içilen hatta kesinlikle bitirilemeyen o son biraların kapağı. Bakır rengi dolunay, gümüş renkli çoban yıldızı, turkuaz renkli derinler, havada uçan rengârenk sesler, yeşil elma renkli gözlü kediler ve bordo kadife kumaşa eşdeğer tortoları. Göç eden leylekler, şehir hatları vapuruna teğet yunuslar, kırdı üzerine konan uğurböceği umursamazlığı, gece köşelerden sızan kirpi, üzerimize sıçan güvercin kardeşliği. Sadece cebe sığacak büyüklükte, vitamini kabağında mevsimlik masallar. O masallardaki ejderhalara kambur balinalardan gönderilip verilecek birkaç emanet. Akabinde onlardan dinlenecek cümlelerdeki dövmeli çeşitli nasihatler. Hep eksik kalmış, en son koyduğun yerde bulmak istediğin gibi bırakıp darmadağın şekilde geri almış, yetişememiş, yanlış yerinden başlanmış, ters tarafa doğru açılmış, iskalamış, hatalı sollama sonucu karşı yönden gelen, sökülüp ipliği çektikçe dikişlerinden tatlı tatlı akıp giden "seni hayat sakarı mal" hissiyatı. Ya çok geç gelmiş veya çok erken gitmiş, muhtemel bir daha asla karşılaşamayacağın yavruya ait birtakım beceriksiz el ele tutuşmalarının birbiri ile işaret dili ile konuşmaları. İkarus'un kartviziti olan kuş tüyleri, iki kişilik ağaç gölgesi takımı. Dalından kopup düşünce rüzgârın maskarası olmaktan son anda kurtarılmış öksüz yapraklar. Orada olduğunu bildiğin, zaman zaman parmağınla büyüttüğün; sana aslında umursamaz olmanın, hayatı da o kadar ciddiye almamanın seni inanılmaz özgür ve hür kılacağını söyleyen bir adet delik. Bir o kadar şanslı ama talihsiz akıl, pilavın içinden taş çıktığında dişlerinle o katırt sesini kafatasına yaydığın andaki duygular. Tanrılar, şeytanlar, ulu manitu ve melekler, onların yancısı makaylı periler. İçimizdeki cehennem yakan brülör; alevi sünüp dinse dahi için için yanıp yeniden tutuşan, kuru magma od. Dışımızı serinleten buğulu, buzul, billur pınarlar. Her şeyin asıl kaynağı cebimizde taşıdığımız, ana rahminden bize yüklenen ve omurgamıza zimmetsiz ne var ise o. Cesaret, korkaklık, uyku, açlık, susuzluk, cinsellik, vefa, vicdan... Çok da uzatmadan kalem mürekkebi akmış cebimden masaya döktüğüm aşağı yukarı bu. Peki ya sendeki?

MAMUTLAR, T-REXLER, ESKİDENCİLER

■ Eskiden sen yoktun, eskiden ben de yoktun ve bir zamanlar, t-rexler mamutlarla güreşir, urvogellerse ağızlarında boa yılanları varken kanat çırpıp güneşlenirdi. Ay sıcacıktı; gece diye bir şey yoktu; dünyanın kışının baştan sona buz kestiği o eski bayramlarda, penguenler dahi uçabiliyordu. Termometreler kıvama gelince, biz insanlar peyda olduk. Atlara sarılarak uyuduğumuz o eski günlerde, bir tavşanın değeri on kakao meyvesine denkti. Kâğıt banknotlar henüz tedavülde değilen, değişir ve tokuşurduk. O karanlıkta başka n'apacaktık? Sivrisinek sokmasından öldüğümüz o yıldızlı gecelerde ay, fil kadar devasa görünürdü gözlerimize. Zürafalar bulut yiyordu. Bizse henüz rüyalarımızda bulutlar kadar yükseklerden düşüp durmuştuk. Yırtıcılardan korunmak için mağara ve ağaç kovuklarında uyuduğumuzdan, uykudayken harbinden de yere çakılıp ölüyor ve sırtlanlara yem oluyorduk. Artık, "yüksek yüksek tepelere ev kurmasınlar" diye şarkı söyleyenlerimiz bile, kolektif bilinçaltımıza işlemiş o eski korkularımız nedeniyle, rüyalarında yükseklerden yere çakılıp tam da ölecekken, yataktan bir anda fırlayıp kafasını gözünü komodine çarpıyor. Evet, devir ve şartlar milyonlarca kez değişti. Ama bazı şeyler hiçbir zaman değişmiyor.

■ İnsan, kafasına göre olmayan insanlar hakkındaki fikir yürütürken bazen ne de çok saçmıyor. Envaçeşit örnek verilebilir elbette ama bir de "tarihin en mantıklısı" diye bildiğimiz insanlar var ki onların sözleri dahi bu kategoriye açık ara en ön sıralardan girebilir. Mantiğin kurucusu Aristo'nun ettiği lafa bakın: "Bugünlerde gençler kontrolden çıkmış durumda. Kaba bir şekilde yemek yiyorlar, yetişkinlere karşı saygısızlar, ebeveynlerine karşı çıkıyorlar ve öğretmenlerini sinirlendiriyorlar." Bunları ne zaman söylemiş Aristoteles? Milattan önce 350 yılında. Üstünden tam 450 sene geçmiş, bu defa da mitolojinin Homeros'ta birlikte iki önemli isminden biri olarak kabul edilen Hesiodos çıkmış, şunları döktürmüş: "Günümüz gençleri öyle umursamaz ki ileride ülke yönetimini ele alacaklarını düşündükçe umutsuzluğa kapılıyor. Bizlere, büyüklerimize karşı saygılı olmayı ve ağırbaşlı davranmayı öğretmişlerdi. Şimdiki gençlerse kuralları boş veriyorlar. Çok duyarsızlar ve beklemesini bilmiyorlar." Hesiodos'in üstünden neredeyse 2000, Aristo'nun üstündense tam 2500 yıl geçmiş ama muhabbet hâlâ aynı.

■ İnsanlığın çok geliştiğini söyleyenleri duyunca, tarihteki bu tip antika lâflar aklıma gelir ve gülümserim. İçimden "İnsan isterse Mars'a ayak bassin; insanlık, Mars'a ayak basıldıktan 2500 yıl sonra da aynı antikalık seviyesinde ısrarla duracak" derim. Tarihe düşmüş ricamdır: Şu gençleri bir rahat bırakın gözünüzü seveyim. Yoksa "tarih baba" sizi "şimdiki gençler" diye zirvalayan Hesiodos gibi yapar; torunlarınızın 900. göbekten torunları bile size güler. "Eskiden, gençler birbirine mektup yazardı" falan diye galeyana gelecek olanlara da özellikle söylüyorum: Daha da eskiden, gençler, aşklarını, avlarını ve savaşlarını mağara duvarlarına resmederlerdi. Şimdilerdeyse tuallere resimler yapan bohemler, tablet bilgisayarlarda karikatürler çizen geekler, duvarlara grafitiler döktüren direnişçiler var. Bilmem anlatabildim mi? Bugün de yarın da "gençler" diye bilinen insanlar, kendi zamanlarının muhafazakâr kafalarını, kafalar kafalara uymadığı için durup dururken rahatsız edecek. Mesele, yaşça genç olup olmaman değil; mesele, kullanılan alet edevatın teknolojik olarak gelişmesi veyahut dünyadan başka gezegenlerde koloni kurup kurmaman da değil. Mesele, insanlığın antika fikirlerinden arınmış bir kafaya -hangi çağda olursan ol- sahip olup olmaman. Aristoteles de olsun durum böyle. Saygılar... Mamutlar... T-rexler... 🐾

REENKARNE OLMALIK EŞYALARDA BU HAFTA: OFİS SANDALYESİ

ORTAM
En telmaşa adam

sonmezkarakurt@gmail.com

YANIZ DEĞİŞİNİZ!

özet

GÜNEY'DE, ORHAN BABA'NIN ÜCRA KÖY EVİNDEYİZ.

BABA, AKŞAM YEMEĞİ İÇÜN EN MAHREMLERİNDEN BİRİNİ, DİFFRİZİNİ ADETA Bİ KASA EDASINDA AÇMIŞTIR. MAMAFIH, BABADAN GAYRİ KİMSE AÇAMAZ BU SİHRİLİ GIDA SANDUKASINI

ACEBA BU NE ETİYDİ DİYE
DONMUŞ MATERYALİN
ÇİĞ ÇİĞ TADINA
VARARAK
ANLAR

MMM
GNAMM
TAVUK
YÜREĞİYMİŞ

HANGİ POŞETTE
NE OLDUĞUNU
UNUTUNCA TEK
TEK YAPIYO
BU TESTİ,
NERDEYSE
BOYLE KARNİNİ
DOYURACAK

DONDURUCUYA ÖYLE ZULALAMIŞ KI GIDALARI;
EN ALTTA EN KIYMETLİLER; AHTAPOT, GALİTE
BALIKLAR FELAN, ÜSTE DOĞRU KIYMA, TAVUK...

MANİTALAR İÇİN
ÖZEL ZULALARDIR
BUNLAR; NADİR
MANTAR MİSAL
3 YILDIR ŞANSLI
GELİN ADAYINI
BEKLİYOR. TEE
İSTANBUL'DAN
TAŞIDI

BABANIN ÖZEL
DONMUŞ KEMİK
SULARI. SABAHLARI
O JOLE KIVAMINDAN
SOĞUK, DORUK
İKİŞER KAŞIK

TATYANA İÇÜN
DOMUZ ZULASI

ULAN İPNECİK BAK
SENİN ŞEREFİNE
AHTAPOT
ÇIKARDIM.
SEVİLDİĞİNİ
BİL, YANLIŞ
YAPMA!

BABA-
NIN BİKAÇ
POSTA ÇÖZÜP
DONDURDUĞU
PARTİDEN

ULAN SANA ÖYLE Bİ YEMEK HAZIRLIYORUM
KI ÖMRÜNDE BOYLE Bİ LEZZET GÖRMEDİN

BABA ZERDEÇAL,
ZENCEFİL, ACI, KEKİK
NE BULURSA BASAR
BÜYÜLÜ Bİ RİTÜEL
EDASINDA. GAYE
KAYINTIDA ÇEVİRDİĞİN
DÜMENLERİ PERDELEMİK
Mİ YOKSA BABA?

GELME
SKERİM
BELANİ

ULAN Bİ ŞU YEMEĞE HELE Bİ KULP BUL OYARIM, ÖFF ÖFF, ŞU HALE BAK

GEÇENİN 10'U OLMUŞ, DAHA YEMEĞİ
YENİ FIRINA VERİYORLAR. KAVALTIYLA
DURUYOLLAR HA DAHA HALA. ÖLÜMÜNE
ACIKMADIKÇA YEMEK YOKTUR BU
MAHRUMİYETTE

TEKKEYE GELEN HARAMİLER
YÜZÜNDENDİR BABA'NIN
BU ZULACILIĞI

MİSAL ELBİSELERİNİN
ARINDA VE DAHA
ŞEYTANIN AKLINA
GELMEZ KUYTU-
LARDA NİCE
ZULALARI
VARDIR

PİŞMANIYE
KOLA, BAL,
BADEM,
SODA; NE
YOK KI
ORADA

HANGİ ZULA NERDEYDİ? KAFADA KOMPÜTER GİBİ KODLAMIŞ HEPSİNİ

GELEN GİDEN TİSTİS-
ÇILARDAN TIRNAKLA-
DİKLARİYLE ZÜB'ÜN
ZULASI

HİPİ MANİTA
ZÜB'ÜN OLMAZSA
OLMAZDIR BU ZULA
HER DAIM HAZIRDIR.
DOKANAN YANAR

BABA ANI HARAMİ BASKINLARINDA
ORTALIKTA OLANLARI
AELACELE ZULALAMAK
DURUMUNDA KALIP,
SONRA DA
UNUTUVERİR
BAZEN

BU NE
LA?

YASTIK
ALTILARI
ŞARKÜTERİYE
DÖNMÜŞ

İKİ SAAT SONRA KAYINTI KUZİNEDE ÇIKAR.
BAHARATLAR KÖTÜNDEN ATEŞ
ÇIKARACAK KUDRETTEDİR.
AMMA ZATİ İT GİBİ
ACIKTIĞINDAN
BABA'NIN KERA-
METİ KENDİNDEN
MENKUL SPE-
YALİTESİNE
ABANIR

Bİ DE KUZİNEDE
ÇIKMIŞ YEMEĞİ
BEĞENMEYENİ
DİREKT TUTUKLU-
YOLLAR BİLİYONUZ

MMM ÇOK GÜZEL
OLMUŞ BABA,
GNAMM
GNAMM

DIŞARDAN Bİ MOTOR SESİNİN GEL-
MESİYLE BABA TEYAKKUZA GEÇER

EYVAH, Bİ KAN EMİCİ
GELDİ KESİN. BEN
YEMEĞİ SAKLIYOM,
SEN DOLAFTAKİ
BİRALARI
YOK ET

GERÇEKTEN DE GELEN, BABA'DAN KOPAMAYIP PEŞİNDEN ÇOLUK ÇOCUK
EN YAKIN İLÇEYE YERLEŞEN MOTOR TAMİRCİSİ MÜRİT CEYHUN'DUR

OUVV, BU İPNE SİRF
ZARAR VERMEK
TALAN ETMEK İÇİN
YER İÇER, KURUTUR
MUNDAR EDER

SNİFF, OHH MİS GİBİ YEMEK KOKULARI
GELİYO BABAA!

KENDİ
DEYİMİYLE
HEM MOTORCU
HEM MANİTACI
CEYHUN

SANA HABER VERMEDEN GELMEYECEKSEN DEMEDİM Mİ LAN
İPNECİK! YOK SANA YEMEK MEMEK, EVİNDE YE GEL, MAHRU-
MİYET OLM BURASI. GEÇ
ŞÖYLE OTUR, DOLAŞMA,
KARIŞTIRMA ETRAFI

BABA ŞU ZÜB'ÜN ZULASINI
PATLATALIM MI YAA

SKTİR İPNE, SU YOK
SANA. OTUR ŞÖYLE
GOZÜMÜN ÖNÜNE

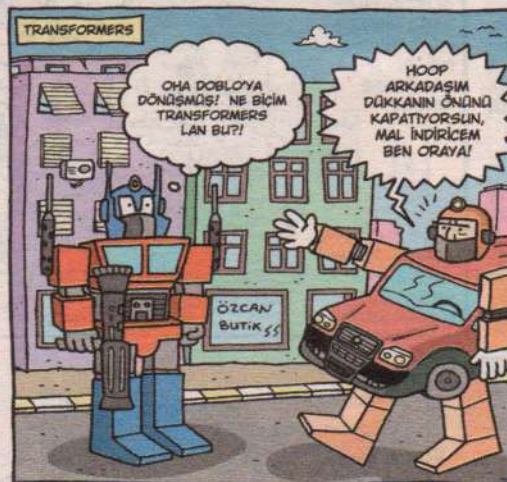
VAAY, DEMEK O KAYINTIDA AHTAPOTA
YARENLIK EDEN O MATERYAL MEĞER
TARİHİ GEÇMİŞ HAMBURGER KÖFTE-
SIYMIŞ HA? ŞEYTANIN AKLINA
GELMEZ. BABA ASLA ZİYANİ
SEVMEZ. BABA'NIN İKSİRLİ
BAHARATLARIYLA
EFSUNLANIYMIŞTIR,
ZEHIRLENMEN ASLA

İPNE DE VAROŞ KILIKTAN
SIYRILIP ENTELLİK YOLUNA
GİRDİĞİNDEN BÖYLESİNE SABRANA

NAIL BABA'NIN. YOKUSA ZÜB'ÜN ZULASINI AGZINA BİLE ALAMAN SEN HACI!

GÜRDEM SINDIRAC

Kapı gürültüyle çaldı. Göz kapaklarım sosyal bilinci yüksek dükkan sahiplerinin protest kepenkleri gibi usulca açıldı. Gece sabahlamış, eskiz tutmak için yanıma aldığım deri kaplı 'Moleskine' defteri baş yastığı yapmış, üzerinde uyuyakalmıştım. Bu defteri dün almıştım. Nişantaşı'nda birdenbire, durduk yere deftere gereksinim duymuş, ilk bulduğum kırtasiyeye dalmıştım.

Kırtasiye kültürünü ilköğretim okulu çevresindeki kırtasiyelerden almış biri olduğum için, içeri girdiğim an tedirgin oldum. Bir kere; tavan çok yüksekti, yangın merdivenini andıran döner bir merdiven, bu yüksek tavana bitişik asma kata uzanıyordu. Ayrıca içeride önlüklü çocuk yoktu. Veli de yoktu. Sırtındaki kürk benden daha canlı duran bir kadın, eskitme mobilya dolabını andıran yaşlı bir adam ve aslında Boğaziçi'nde felsefe okuyan, okul masraflarını çıkarmak için de bu katedralimsi kırtasiyede çalışan tezgahlar gençten başka kimse yoktu içeride.

Kapıdan girdiğim an çalan zil, tüm bakışları üzerimde toplamıştı. Kürk dahil herkes bana bakıyor, o kısacık sürede adres sorup gitmemi istiyorlardı. Pejmürde bir haldeydim. Tek isteğim bir defter alıp aklıma gelen birkaç espriyi sihrî uçup gitmeden not edebilmektir. Ve fakat buranın, okul önü kırtasiyesi olmadığı aşikârdı. Zengin hobicisiydi burası. Kalemî kağıdı masa süslemek için alan, mektup diye bir şey kalmadığı halde, 'excalibur'vari gümüş kılıçlara benzeyen zarf açacaklarına tonla para ödeyip, bu duygularını Digitürk kampanya zarflarını yırtarak tatmin etmeye çalışan çok ama çok zengin insanların alışveriş ettiği bir kırtasiyeydi burası. Hatta onlara "Burasi kırtasiye ulan, şeklini sktiklerim" diye bağırırsanız "Hoşt ulan köpek, kırtasiye senin anandır" diye bir karşılık görebilirdiniz.

Onlar için burası, Nobelli yazarların, Plutzerli gazetecilerin, çalışırken kullandıkları malzemelerin temin edildiği, yükselmiş çita dükkanıydı. Hâlbuki o büyük yazarlar, sanatçılar, g. tlerini kaşıya kaşıya üretmişlerdi o işleri. Çoğu, biten tükenmez kalemine hohlayarak yazmıştı Nobel'i alan romanını. Topu 8 liradan satılan dandik teksir kağıdına yazılmıştı insanın içine işleyen öyküler. Ha diyeceksin ki "Bunun böyle olduğunu nereden biliyorsun?" Kendimden biliyorum dost... Kendimden biliyorum.

Velhasıl adres sormayacağımı anlayan kırtasiye elemanı, içerideki müşteri portföyünün gerilmesine müsaade etmemek için, ne istediğimi sordu. "Defter" dedim. Yanıma geldi "Defter modellerimiz şu bölümde" diyerek beni ayağa dikilmiş şeffaf bir tabutu andıran, camdan bir dolabın etrafında dolaştırdı. Gerçi bu dolap ken-

di etrafında da dönüyordu, cam dolap dönüyor, ben ve Boğaziçili olması muhtemel kırtasiyeciler eleman dolabın etrafında dönüyorduk. Cam dolap güneşti, Boğaziçili Dünya'ydı ben de Ay'dım sanki. Ay gibi kuru, çentikli, çekime kapılmış devasa bir kaya gibi dönüp duruyordum defterlerin tutulduğu fanusun etrafında.

Boğaziçili "Nasıl bir şey aramıştınız?" diyerek kapıldığım göksel semahı dağıttı. "Nasıl?" diye şuursuzca geveledim. "Defter" dedi. "Nasıl bir defter aramıştınız?"

Defter için burada olduğumu hatırladım o an. Uzayan muhabbet, içerideki elit müşterileri germişti. Boğaziçili bir an evvel beni postalamak istiyordu. Hızla defterleri incelemeye başladım, tabii bunu ancak gözle yapabiliyordum. Defterleri cam fanusa kilitledikleri gibi bir de hepsini tek tek jelatinle kaplamışlardı. Elime alıp inceleme şansım yoktu. Mal mal

bakıyordum sadece. "Bakamıyor muyuz?" dedim. "Ne gibi?" diye sordu Boğaziçili. "İçine... Defteri açıp bakamıyor muyuz?" diye üsteledim. Sinsice bir sırtış hasıl oldu Boğaziçili'nin yüzünde. Bu gülüşü biliyordum. Espri gelmeden önce vücutta oluşan tepkinin yüzde vuku bulmasıydı. Boğaziçili elit müşterilere doğru bakarak "Defter bunlar beyefendi, içleri boş... Siz dolduracaksınız" dedi. Elitler gülümseyerek birbirlerine baktılar ve hoşça vakit geçirdiler.

Bu kadarı da fazlaydı artık. Ömrüm boyunca onlarca defter doldurmuş, evden eve taşınırken, defterlerim için bakkal bakkal boş koli aramış, emektar bir defterciydim. Üstüne üstlük karikatürcüyüdm lan ben, koskoca mizah camiasının bir neferiydim. Bugün burada taşşağa sarılırsam, yarın çizer arkadaşlarımla yüzüne nasıl bakardım. Nasıl espri yapardım yanlarımda.

Kafamı kaldırdım. Elitleri süzdüm. Boğaziçili'nin gözlerine diktim gözlerimi ve gülümsedim. "Ben karikatüristim, Penguen

dergisinde köşem var, esprilerimi eskizleyecek güzel bir defter arıyorum. Özellikle kağıt kalitesi çok önemli! Kötü bir kağıda ancak sizin daha demin yaptığınız kalitede espriler çizebilirim" dedim. İçinde Penguen, karikatür, espri, eskiz gibi kelimelerin geçtiği uzun laf sokma girişimim ne kadar etkili oldu bilmiyorum ama içeriğin havası değişti. Kürk daha bir öldü sanki. Boğaziçili'nin sinsî sırtışı, yerini "Arıza çıkmasın, şuna sevimlilik yapayım" tadında bir gülümseyişe bıraktı.

"O zaman size şu çok uygun, Moleskine marka, yumuşak deri kaplı, çizgisiz, kağıt kalitesi üst düzey" diyerek bana etrafı jelatinli avuç kadar bir şey uzattı! "Dikişleri elle atılmış" diye de ekledi. Fiyatını sordum. "120 TL" dedi. Kursağıma bir yumruk yemiş gibi oldum. İçerideki herkesin bu parayı avuç kadar deftere verecek bir tip olmadığımı anladığı hissine kapıldım. Burkuldu içim.

Ben o defteri, orada tüm mizah camiası, çizgi emekçileri, amatör karikatüristler, Yumurtalar için aldım. O parayla bir ay tavuk döner - ayan yer, üzerine halka tatlı patlatır, ziyafet çekerdim. Ve fakat sırf buruk yaşamamak için, bir çizirin deftere ne denli kıymet verdiğini gösterebilmek için aldım onu. Hırs yaptım işte o an. Aldım.

Eve gelip bir sigara yaktım. 120 TL'lik deri kaplı defterimin üzerinden sıyırdım jelatini. Tam 20 sayfa önsözü vardı defterin. Kıt İngilizcemle defterin tarihini yazdıklarını anladım. Almanca, Fransızca, İspanyolca, Japonca... Türkçe dışında neredeyse her dilde kullanma kılavuzu gibi bir şey. "Kazıklandım mına koyiim" dedim içimden.

"Dolu defter sattı Boğaziçili bana."

Sabaha kadar deftere bakıp espri bulmaya çalıştım. Ama insan o kadar para verince karalamaya kıyamıyor. Öyle öyle sabahı etmişim işte.

Kapı çalmaya devam ediyordu... Ağır ağır kalkıp kapıyı açtım. Gelen Faruk'tu.

"Olum sen sapık mısın... Arıyorum açmıyosun... Kapına dayanıyorum açmıyosun... Başına bir şey geldi sandık ruh hastası!" dedi.

"İyim ya... Uyumuşum... Gel içeri, dışarda kaldın" dedim.

"Hay sokiim ya... Köşe peki?" diye sordu.

Faruk'un yüzüne içli içli baktım... "Kaliteli espri bulamadım be dost" dedim.

"Canın sağ olsun be dost! Şunun şurası bu camia kaç kişiyiz, birbirimize destek olmalıyız" der diye bekledim ama demedi.

Merdivenlerden inerken "Senin ben yapıcın işi skiiim, her hafta her hafta ya!" diye serzenişini duyar gibiydim... ☹

SEÇİLMİŞ KİŞİ

YUMURTALAR

Barbaros Altuğ

Burka Aytac

ROBIN HOOD

Emir Kızıltan

Enes Öztürk

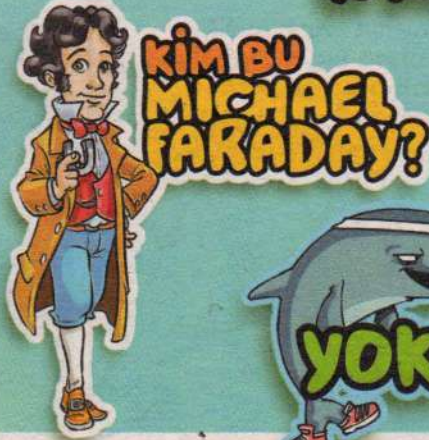
Kadir Eligüzel

Özgür Kahya

SÜPER PENGUEN'DE BU AY:

HEDİYE
BUL BAKALIM OYUNU
VE BOYAMA POSTERİ

PENGUEN

HAFTALIK PİZAN DERGİSİ - 30 MART 2017 - SAYI: 750
HAFTALIK YATIRIM SÖRELİ YATIRIM - İSSN: 1303-7570

www.penguin.com

YAYINCI: KOMİKÜRO MEDYA LTD. ŞTİ. İMTİYAZ SAHİBİ: SELÇUK ERDEM YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: FARUK KAYA YAYIN KURULU: ERDİL YAŞAROĞLU, SELÇUK ERDEM GENEL MÜDÜR: A. GÜLSÜM AKŞİT

HALKLA İLİŞKİLER: YASEMİN ÇAĞLAR (yasemin.caglar@komikuro.com) GRAFİK TASARIM VE RENK: SERDAR KARATAŞ
ADRES: ORTAKLAR CD. BAĞÇELER SK. ONSEKİZ İŞ MERKEZİ NO: 18 KAT: 4 / 7 MEDİNEKÖY - ŞİŞLİ / İSTANBUL
TEL: (0212) 203 32 77-78 FAKS: (0212) 245 85 50 BASKI: UNIPRINT BASIM SAN. VE TİC. A.Ş. ÖMERLİ MAHALLESİ.
HADIMKÖY İSTANBUL CAD. NO:159 ARNAVUTKÖY 34555 İSTANBUL TEL: (0212) 798 28 40 GENEL DAĞITIM: DPP TEL: (0212) 822 22 22

facebook.com/penguendergi
twitter.com/penguendergi
instagram.com/penguendergi

Penguin'de yayımlanan tüm karikatür, yazı, espi ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizirici yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

